

Arrest

nr. 71 001 van 29 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X (verzoeker) en X (verzoekster), die verklaren van Indiase nationaliteit te zijn, op 22 juli 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikkingen van 30 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. VAN BELLINGEN, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Verzoekers, die volgens hun verklaringen België binnenkwamen op 1 februari 2011, verklaren er zich op 9 februari 2011 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert verzoekers de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissingen van 20 juni 2011, aangetekend verstuurd op 21 juni 2011.

1.3. De bestreden beslissing van verzoeker geeft de feiten als volgt weer:

“U verklaart een Lubana sikh te zijn met de Indische nationaliteit en geboren te zijn op 25 november 1978 in Pehowa-stad, district Kurukshetra in de deelstaat Hariyana. U behaalde uw ‘matric diploma’ en ging daarna werken in de voedingszaak van uw vader. In 2001 leert u een meisje kennen en jullie werden verliefd en wilden huwen. Haar familie ging niet akkoord maar zij liep weg van thuis en op 2 maart 2003 trad u in het huwelijk met B. K. Jullie vreezen haar familie omdat jullie een liefdeshuwelijk

tegen hun zin aangegaan zijn en zij willen jullie daarom doden. Eind 2004 wordt jullie zoon geboren en uw vrouw gaat hem aan haar familie tonen wanneer de baby een half jaar oud is. Zo komen ze in 2005 te weten dat jullie in het dorp Brara wonen. Haar vader en twee broers komen daarop naar het dorp jullie bedreigen. Jullie dienden een klacht in op het politiekantoor van Brara en vertrokken uit het dorp en gingen in Kurukshetra-stad wonen. Uw zaak werd verschillende keren opgeroepen maar u gaf telkenmale belet en daarom is uw zaak nu afgesloten. Uw schoonfamilie begon uw ouders te bellen en te bedreigen. Uw ouders onderhouden u en zelf werkte u maar af en toe in de bouwsector. Het duurt zo'n vijf jaar voor uw familie voldoende middelen verzamelt om jullie naar het buitenland te kunnen doen vertrekken. Op 5 november 2010 vliegt u met vrouw en zoon vanuit Delhi naar Milaan. Na drie dagen verblijf in een sikhtempel vliegen jullie naar Spanje. Jullie blijven daar ongeveer 2,5 maand en vandaar brengt de smokkelaar u tot in België waar hij jullie achterlaat in een sikhtempel in Luik. Op 9 februari 2011 verklaren jullie zich vluchteling in België."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing van verzoekster geeft de feiten als volgt weer:

"U verklaart een Lubana sikh te zijn met de Indische nationaliteit en geboren te zijn op 2 juli 1983 in Kakior Majra-dorp in de deelstaat Hariyana. Uw familie verhuist naar Pehowa-stad en u leert daar in een tempel een jongen kennen maar uw ouders hadden plannen om u uit te huwelijken. Daarom loopt u in 2003 weg van thuis en u huwt tegen de zin van uw familie die jongen. Eind 2004 wordt jullie zoon geboren en u gaat hem aan uw familie tonen wanneer de baby een half jaar oud is in de hoop op een verzoening maar tevergeefs. Zo komt uw familie in 2005 te weten dat jullie in het dorp Brara wonen. Uw vader en twee broers komen daarop naar het dorp jullie bedreigen. Jullie dienden een klacht in in Brara-dorp en vertrokken uit het dorp en gingen in Kurukshetra-stad wonen. Uw familie begon uw schoonouders te bedreigen. Op 5 november 2010 vliegt u met man en zoon vanuit Delhi naar Italië en dan verder naar Spanje. Tenslotte reizen jullie verder naar België waar jullie zich op 9 februari 2011 vluchteling verklaren."

Verzoekster betwist dit feitenrelaas niet.

1.5. De bestreden beslissingen stellen dat verzoekers er niet in geslaagd zijn aannemelijk te maken dat ze een gegronde vrees hebben voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat ze een reëel risico lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Verzoekers legden immers onsamenhangende verklaringen af over de reden waarom verzoeksters ouders verzoeker als huwelijkskandidaat weigerden, over wie aan verzoeksters ouders om haar hand ging vragen, over waar verzoekers voor het afsluiten van het huwelijk onderdoken, over de getuigen die op het huwelijk in de tempel aanwezig waren en over het huwelijksdocument dat in de tempel werd verstrekt. Bijgevolg is verzoekers' beweerde liefdeshuwelijk niet geloofwaardig en kan ook hun bijhorende ingeroepen vrees voor verzoeksters familie niet overtuigen. Bovendien konden verzoekers geen bewijzen voorleggen van hun reis, van hun identiteit of nationaliteit en van hun ingeroepen vrees.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers vragen in hoofddorde om hen als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hen subsidiaire bescherming te verlenen. Ze stellen dat de motivering van de bestreden beslissing duidelijk voorbijgaat aan de kern van hun probleem, te weten de vrees voor de familie van verzoekster die verzoeker niet wenst te aanvaarden als echtgenoot en de "eerwraak" van de familie met de vrees voor het leven van beide verzoekers. Ze stellen dat de bestreden beslissing ook niet ingaat op de problematiek van het falen van de bescherming door de overheid. De commissaris-generaal heeft ook geen oog gehad voor de moeilijke situatie van verzoeker en de krenking van zijn eer door te moeten praten over een andere huwelijkskandidaat. Over hun reisweg stellen verzoekers dat ze gesmokkeld werden en hun reis door andere personen werd "georganiseerd", waardoor ze geen initiatief dienden te nemen en hun documenten in handen van de mensensmokkelaars bleven. Tot slot stellen ze dat sommige tegenstrijdigheden zijn te verklaren door hun afwezigheid hierbij, waardoor ze zich op de verklaringen van hun familieleden moesten baseren.

2.2. De asielaanvraag van verzoekers werd afgewezen op grond van de vaststelling dat verzoekers (i) geen enkel reisbescheiden hebben voorgelegd en hun reisweg niet bewijzen, (ii) zij evenmin enig begin van bewijs neerleggen omtrent hun identiteit, nationaliteit en ingeroepen vrees en (iii) zij manifest tegenstrijdige en onaannemelijke verklaringen afleggen aangaande de kernelementen van hun relaas, met name de reden van de weigering door de ouders van verzoekster, de officiële delegatie van

verzoekers familie die de hand gaat vragen, het onderduikadres voor het afsluiten van het huwelijk, de getuigen aanwezig op het huwelijk in de tempel en een document van het huwelijk verstrekt in de tempel.

2.3. De Raad is van mening dat verzoekers niet kunnen worden erkend als vluchteling en niet in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming.

De Raad hecht immers geen geloof aan verzoekers' asielrelaas. De commissaris-generaal heeft terecht geoordeeld dat verzoekers onsamenhangende en tegenstrijdige verklaringen aflegden over de reden waarom verzoeksters ouders verzoeker als huwelijkskandidaat weigerden, over wie aan verzoeksters ouders om haar hand ging vragen, over waar verzoekers voor het afsluiten van het huwelijk onderdoken, over de getuigen die op het huwelijk in de tempel aanwezig waren en over het huwelijksdocument dat in de tempel werd verstrekt. Het feit dat verzoekers zelf niet aanwezig waren toen familieleden van verzoeker om verzoeksters hand gingen vragen, volstaat niet als verklaring voor de tegenstrijdige verklaringen die ze hierover aflegden. Verzoekers verduidelijken ook niet waarom dit als verklaring zou kunnen gelden. Verzoekers brengen overigens geen begin van bewijs van hun identiteit noch van hun huwelijk bij zonder hiervoor een aannemelijke verklaring te geven. De vaststelling ten slotte dat verzoekers haast drie maanden in Spanje verbleven alvorens in België een asielaanvraag in te dienen relativeert de ernst en de geloofwaardigheid van de voorgehouden vrees voor vervolging. Van iemand die vervolging vreest mag immers verwacht worden dat hij internationale bescherming inroept van zodra hij hiertoe de mogelijkheid krijgt.

Aangezien aan het asielrelaas geen geloof kan worden gehecht, kan ook aan de beweerde vrees voor de familie van verzoekster die verzoeker niet wenst te aanvaarden als echtgenoot en de "eerwraak" van de familie geen geloof worden gehecht.

Zo al enig geloof zou worden gehecht aan het asielrelaas, *quod non*, dan nog kan worden vastgesteld dat verzoekers in het huwelijk traden in 2003 en zij nog tot 2010 in India verbleven. Zij maken hoe dan ook niet aannemelijk dat zij niet over een intern vluchtalternatief kunnen beschikken. Luidens artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en indien van de verzoeker redelijkerwijs kan verwacht worden dat hij in dat deel van het land blijft.

2.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

